

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА ЈЕДИНИЦА

Филијала у Бања Луци

ПРИЈЕМАЉНИК:	26-02-2020
Органистички јединица:	Јуридика
Служба:	Јуридика
Број:	US-02-13-1-72
Датум:	18

Суд Босне и Херцеговине
Суд Босне и ХерцеговинеБрој: S1 3 U 029165 19 U
Sarajevo, 20.2.2020. godine

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вijeћу за управне спорове састављеном од судија Давора Жилића, као предсједника вijeћа, Лjilјане Лаловић и Желjке Крмек као чланова вijeћа, уз судjelовање Станке Ђеклић, као записничара, у управном спору тужиоца Metago d.o.o. Бања Лука, улица Суботићка bb, којег заступа законски заступник Тихана Милковић, а по пуномоћи адвокати Дарислав Папонја и Давор Буноза; Заједничка адвокатска канцеларија Папонја-Буноза, из Mostара, улица kneза Вишеслава 77D, против рjешенја број: JN2-02-07-1-332-4/18 од 19.7.2018.godine, тужене Канцеларије за разматрање жалби БиХ, Филијала Бања Лука, улица Јована Дућића 23, у управној ствари јавне набавке, на нејавној сједници одржаној дана 20.2.2020. године, доноси следећу:

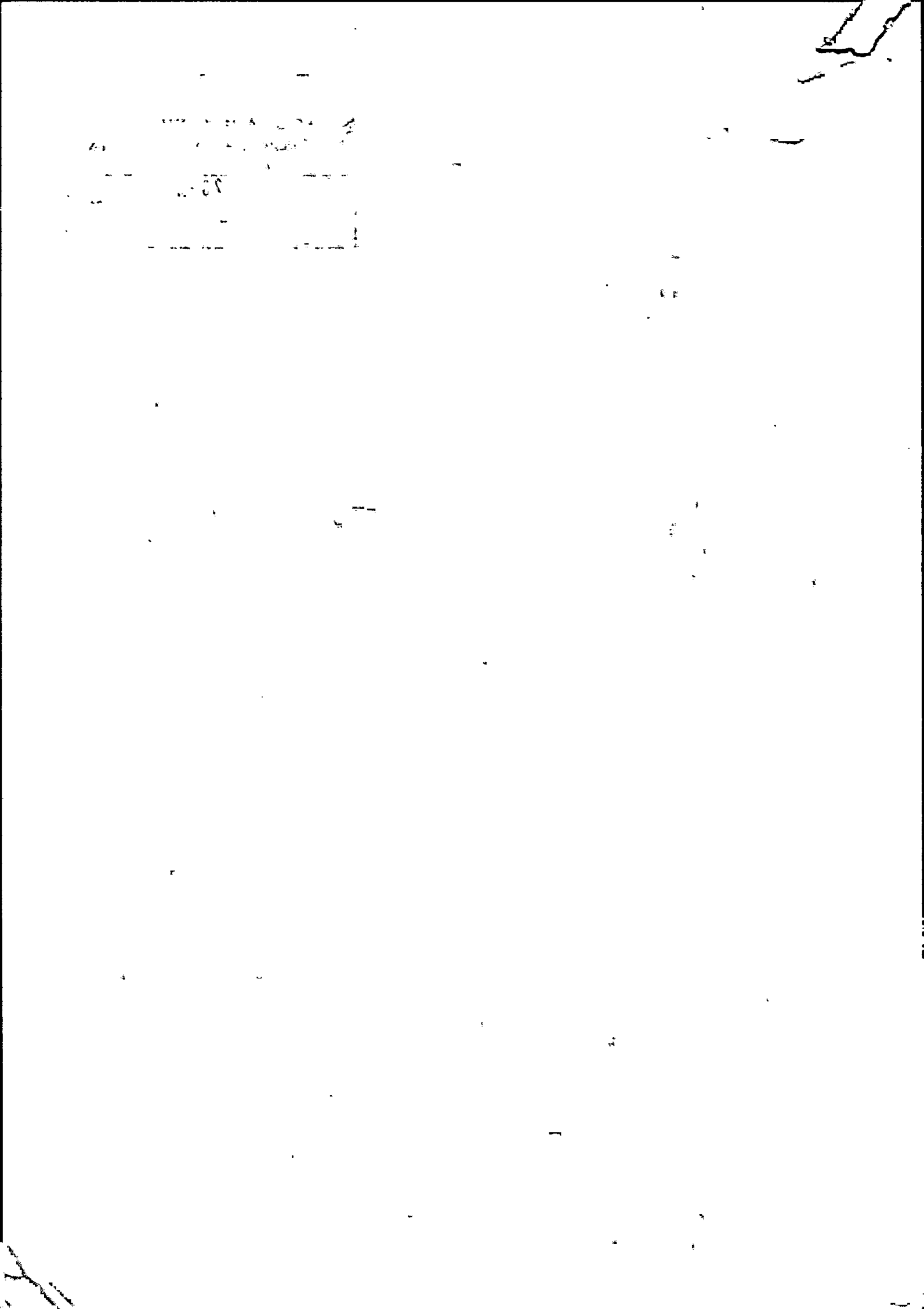
P R E S U D U

Тужба се одбија.

O b r a z l o ж e n j e

Оспореним рjешенјем одбијена је као неоснована тужеоцева жалба изјављена против tendersке документације уговорног органа: Доброволјно ватрогасно друштво Костајница, у отвореном поступку јавне набавке робе, теренског ватрогасног возила. Истовремено је одбијен и тужеоцев захтев за поврат уплаћене накнаде за покретање жалбеног поступка.

Против коначног рjешенја тужилац је покренуо управни спор, јер сматра да је оспорено рjешенје незаконито, односно да тужени у поступку извршења пресуде Суда БиХ број: S 1 3 U 022611 16 U од 11.4.2018. године, није правилно утврдио одлучне чињенице. Тужилац истиче да је и у поновљеном поступку остало спorno да ли су техничке спецификације дискриминирајуће, с обзиром да одговарају искључиво возилу марке „Mahindre“, а тужена то није испитивала, нити је оцјенила наводе жалбе. Дакле, према налазу тужиоца у овој правној ствари, тужена није навела ни једно возило које би поред наведеног могло испунјавати техничке карактеристике прописане у tendersком документу. Самим тим, овако постављен услов је дискриминирајући, јер су карактеристике које су, према образложењу тужене, прописане у rasпону „минимално-максимално“, уствари, управо прописане да favorизују само једног понуђача. Тужилац указује и на

uslov iz tačke 12.3. tenderskog dokumenta, kojim se traži ovlašteni distributer za jednog tipa šasije vozila ili nadogradnje vozila, i upravo takvo ovlaštenje imaju ovlašteni distributeri vozila marke „Mahindra“. Smatra da je odredbom člana 44. Zakona o javnim nabavkama BiH ugovorni organ obavezan da propiše minimalne uslove u tenderskom dokumentu. Osim toga, u skladu sa članom 54. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH, tenderski dokument je u tački 12.3. morao biti poništen, jer ponuđačima nije pružena mogućnost da dokažu, odnosno ponude odgovarajuća rješenja, koja odgovaraju tehničkim specifikacijama, te da dokažu da ponuđač ne mora biti ovlašten distributer na teritoriji BiH. Slijedom navedenog, kako je tenderski dokument u navedenom dijelu nezakonit, tužilac predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovni postupak, a tuženog obaveže da mu nadoknadi troškove sastava na tužbu u iznosu od 837,00 KM, uplaćenu naknadu na ime pokretanja žalbenog postupka u iznosu od 800,00 KM i administrativnu taksu u iznosu od 50,00 KM.

U odgovoru na tužbu tužena je predložila da se tužba kao neosnovana odbije, ostajući kod razloga iznesenih u osporenom rješenju. Zainteresirano lice i ugovorni organ, uredno obaviješteni, nisu dostavili svoje izjašnjenje.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je Kancelarija za razmatranje žalbi BiH, u postupku izvršenja presude ovog suda donijela rješenje kojim je ponovo odbila žalbu kao neosnovanu. Presudom ovog suda broj S 13 U 022611 16 U od 11.4.2018. godine, uvažena je tužba i predmet vraćen na ponovno postupanje, sa uputom da drugostepeni organ ocijeni da li je ugovorni organ u tenderskom dokumentu broj 6/16, u otvorenom postupku javne nabavke vatrogasnog vozila, u tački 12.3. b). i c). postavio diskriminatoran uslov, kojim se obavezuju ponuđači da dostave dokaz da su ovlašteni distributeri šasija za vatrogasna vozila, kao i ovlašteni distributeri vatrogasne nadogradnje za vatrogasna vozila. U ponovnom postupku, postupajući u skladu sa uputama iz presude, Kancelarija za razmatranje žalbi BiH je ocijenila da je ugovorni organ sačinio tenderski dokument u skladu sa zakonom, da se roba koja je predmet konkretne nabavke ne može tretirati kao roba široke potrošnje i da su postavljeni uslovi srazmjerni predmetu nabavke. Osim toga, tužilac za svoje tvrdnje da samo „Mahindra“ vozilo ispunjava uslove iz tenderskog dokumenta nije pružio nikakav dokaz, te smatra su takvi navodi proizvoljni i nisu osnovani, pa je odluku kao u dispozitivu donio u skladu sa odredbom člana 111. stav 1. tačka c) Zakona o javnim nabavkama BiH

Osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu s članom 48. i 44. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) ugovorni organ može, ovisno o vrsti, količini ili opsegu ili namjeni predmeta nabavke, zahtijevati dokaze koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost. S tim u vezi, ovo vijeće prihvata obrazloženje osporenog rješenja, odnosno izjašnjenje ugovornog organa, da se u konkretnom slučaju radi o specijalnom vatrogasnom vozilu, da se radi o tehnički složenim vozilima posebne namjene, za

koja je neophodno tehničko održavanje, te da je poslovno nesigurno i neizvjesno uzimati vozilo od prodavca koji nije u vezi sa proizvođačem. Ugovorni organ je dao obrazloženje koje prihvata i ovo vijeće, u pogledu izjašnjenja da navedena vozila treba da budu u garantnom rok, da je omogućeno servisiranje, te da je, imajući u vidu teren i opštinu Kostajnica, na kojem bi trebalo da bude korišteno specijalno vatrogasno vozilo, tehničke karakteristike uskladio sa prethodno pribavljenim nalazom i mišljenjem vještaka od 22.4.2016. godine.

To znači da nije osnovan prigovor iz tužbe da je u postupku izvršenja presude ovog suda tužena nezakonito prihvatila navode ugovornog organa u pogledu zahtjeva koji se odnose na tehničke karakteristike predmetnog vozila u tenderskom dokumentu. Ugovorni organ je, po ocijeni ovog vijeća, opravdao svoje zahtjeve, što znači da je u skladu sa odredbom člana 102. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH, u postupku pravne zaštite dokazao postojanje činjenica i okolnosti na osnovu kojih je donio odluku o pravima, preduzeo radnje ili propuštanje te proveo postupke, koji su predmetom postupka po žalbi. Slijedom navedenog, tužbom se ukazuje na povredu člana 48. Zakona o javnim nabavkama BiH, ali tužilac osim proizvoljnih tvrdnji da samo „Mahindra“ vozilo može ispuniti zahtjeve iz nabavke, ovom sudu nije pružio dokaze u svrhu potvrde svojih navoda, što je bio dužan prema odredbi člana 102. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH. Navedena odredba, naime, obavezuje žalioca da u postupku pravne zaštite dokaže ili barem učini vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa za podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebao znati.

Dalje, nije osnovan prigovor tužbe da obrazloženje osporenog rješenja ne sadrži odgovor na navode iz žalbe. Po nalazu ovog vijeća, tuženi je u potpunosti postupio u skladu sa uputama iz presude, a odluku pravilnom primjenom materijalnog propisa i u skladu sa odredbom člana 233. stav 2. i 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16), na osnovu čega je ovaj sud, primjenom odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu.

Kako je tužba tužioca odbijena, to u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, tužiocu ne pripada pravo na potraživane troškove upravnog spora.

ZAPISNIČAR

Stanka Ćeklić

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**

Davor Žilić

Tab.ost. e n 201-4
[Signature]

